

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VINTER PÅ SKANSEN. — H. B. D. STOCKHOLMSFOTO.

12TE ÅRG.

DEN 5 MARS 1911.

Nº 23

Eller porträtt.

Fotograf. H. B. D. Stockholm 1911.

Anders Herlin

Man plägar om filosofien säga, att den är "vetenskapernas vetenskap". Om detta redan i äldre tider stälde stora kraf på denna vetenskaps utöfvare, är detta ännu mera fallet i nutiden kanske icke så mycket till följd af de särskilda vetenskapernas allt större specialisering och inträngande detaljforskning, som fastmera på grund af de rastlösa framsteg i kunskapsmetoder och betydelsefulla allmänna resultat, som utmärker i all synnerhet den moderna naturforskningen. Om det är sannt, att filosofien alljämt är en tänkande betraktelse öfver tingen, så är gifvetvis förutsättningen för ett framgångsrikt utöfvande af densamma i främsta rummet att känna tingen, sådana modärn iakttagelsevetenskap lyckats fastställa desamma. Ett filosofiskt tänkande utan denna grund måste enligt sakens natur mer eller mindre komma att sväva i luften, blifva ett jonglerande med ord och begrepp, hvilket kan erbjuda en intressant sysselsättning för filosofen själf och hans "skola", men utanför denna krets och för mänskligheten saknar inre värde. Krafven på, att filosofen tillika i någon mån skall vara naturvetenskapsman eller åtminstone väl förtrogen med naturvetenskapens metoder och resultat, ha därför i senare tid blifvit allt större och större. I vårt land har ingen filosof tidigare eller allvarligare beaktat dessa kraf än den man, hvars drag i dag återgifvas på H. 8. D:s första sida, professor Axel Herrlin.

Per Axel Samuel Herrlin är född i Östra Vemmenhögs församling af Malmöhus län den 30 mars 1870, äldste son till kyrkoherden därstädes Magnus Christian Herrlin och hans maka Anna Carolina Maria Norén. Fädernet förlorar sig i skånsk allmoge, på mödernet går härstamningen tillbaka till den urgamla värmäländska Nor-stammen med dess många kultur-anor. Efter mogenhetsexamen i Malmö vid sjutton års ålder kom Herrlin 1887 som student till Lund, där han redan efter tre terminer aflade fil. kandidatexamen och efter föga mer än ytterligare tvenne fil. licentiatexamen med bl. a. högsta betyget i de båda ämnen, teoretiska och praktiska filosofi, på hvilka den filosofiska vetenskapen vid de svenska universiteten då var liksom den ännu är fördelad. Det följande året användes till utarbetande af gradual-disputationen: "Studier i Nicolaus' af Cues filosofi, med särskildt afseende på dess historiska betydelse". I maj 1892 vid knappt mer än 22 års ålder promoverades han så till filosofie doktor och kallades ungefär samtidigt af Johan Jakob Borelius till docent i teoretisk filosofi vid Lunds universitet.

Det var väl närmast sysselsättningen med den lärde renässans-tänkaren Nicolaus af Cues, som förde Herrlins forskningsintresse att gripa sig an med hvad som skulle blifva hans första filosofiska huvudverk: "Renaissancens etik". I detta fick han godt tillfälle att lägga i dagen sina mångsidiga kulturella och litterära intressen, liksom däri en grundlig historisk metod förmåler sig med en varm och färgrik framställningskonst af mindre vanlig art. Men samtidigt med att han arbetade härpå, grep han sig på allvar an med att skaffa sig den grundliga naturvetenskapliga underbyggnad, hvilken den moderna psykologien kräfer. Inom den medicinska fakulteten bedref han anatomiska och fysiologiska studier och till dem slöto sig tidigt äfven psykiatriska, då normalpsykologien gifvetvis har de största fördelar att draga af abnormpsykologiens resultat alldeles på samma sätt, som läran om de normala fysiska lifsföreteelserna kan hämta en rik vinning af kännedomen om de verkningar, sjukliga kroppstillstånd utöfva på dessa. I anslutning till dessa studier följde nu en rad psykologiska afhandlingar, hvilka äfven i det hänseendet

intaga en framstående plats, att de äro klädda i en för bildade allmäntfattlig framställningsform.

Främst bland dessa står efter skriften "Själlslifvets underjordiska värld" (1901) den intressanta studien "Snille och själssjukdom" (1903), hvori Herrlin lämnade en ingående kritik af det ytliga sätt, hvarpå Lombroso velat lösa detta problem, men på samma gång uppdrog de jämförelselinjer, som erbjuda sig mellan å ena sidan själssjukdomen såsom fallande under, å andra sidan snillet såsom gående utöfver den psykiska genomsnittsnivån. De analogier, som härvid upptäcktes, hänförde han till tre stora genityper, den depressiva, den expansiva och den paranoïda, och bragte härmed på ett lyckligt sätt i system de specialundersökningar, som förut utförts på detta område af tysken Möbius och andra.

I en annan afhandling: "Tillräknelighet och själssjukdom" lämnade Herrlin en undersökning af spörs-målet om viljans s. k. frihet och i anslutning därtill en kritisk framställning af de moderna kriminalistiska åsikterna, i hvilken han i hufvudsaklig anslutning till von Liszt ådagalägger omfattande insikter och ett sundt rättsfilosofiskt omdöme samt dessutom presterar en psykiatrisk kasuistik, som inbragt honom fackmännens obetingade erkännande. I denna liksom den förut nämnda skriften "Snille och själssjukdom" visade Herrlin en kontakt med vår tids nya uppslag och en utrustning för en modern behandling af den praktiska filosofiens problem, hvilka för många lät det framstå som en stor förlust för det sydsvenska universitetet, att han vid tillsättningen af professorsämbetet i praktisk filosofi därstädes 1906 fick vika för en annan, visserligen också han på detta vetenskapsområde en väl meriterad forskare.

Sedan 1901 hade Herrlin kallats att förestå den teoretiska profärskursen i Lund och därigenom fått sitt intresse i särskild grad inriktadt på den på pedagogiken tillämpade psykologien. När med den praktiskt-filosofiska lärostolens besättande utsiktorna till själfständig lärareverksamhet vid universitetet därstädes för den närmaste tiden stängts för honom, mottog han den docentur vid Göteborgs högskola, som hvars innehafvare han sedan 1906 där utöfvat en högt skattad framgångsrik läraregärning på det pedagogiska och psykologiska området. Som en frukt af hans i sammanhang därmed utförda forskningar, fick allmänheten 1909 af honom mottaga den synnerligen värdefulla monografien: "Minnet och dess pedagogiska problem", en monografi, hvilken till följd af sin utomordentligt intressanta sammanfattning af vetenskapens senaste forskningsresultat på alla hithörande områden intager hardt när en särställning i vårt lands psykologiska litteratur.

Af det sagda torde framgå, i hvilken grad Axel Herrlin meriterat sig som en modern polyhistor: filosof och psykolog, filolog och historiker, fysiolog och psykiater, i viss mån äfven kriminalist. Denna mångkunnighet har gifvetvis måst lända till förfång för hans egen litterära produktion, så länge inhämtandet af dessa mångahanda insikter och färdigheter pågått. Desto mer har allmänheten nu att af honom hoppas, då han med dessa förutsättningar inträdt i det den mogna mannaålderns alstringsskede, som betecknas af 40-årsåldern. Om den höga uppskattning han i lärda kretsar åtnjuter vittnar bäst, att han var den ende vetenskapsman utanför läkarnes krets, som Karolinska institutet vid sitt hundraårsjubileum sistlidet år kallade till medicine doktor utan prof. K. m:t har sedermera tillagt honom professors namn, heder och värdighet.

Foto. Johanson, Göteborg

Kliche. Dewit Skötersparre.

Vid det besök en del af regeringens medlemmar m. fl. nyligen aflade i Göteborg och därvid kommunala institutioner och anläggningar besågos besöktes jämväl ett af stadens allra största industrietablissemment nämligen det kontinentalt anlagda och bedrifna Konfektionsaktiebolaget *J. A. Wettergren & C:o* fabrikskomplex. Vår bild ovan togs vid detta till-

fälle och namnteckna vi statsråden *Nylander* (1), *Swartz* (2) och greve *Hamilton* (3), generaldirektörerna *Lagerheim* (4) och *Pegelow* (5), cheferna för Konf. A.-B. *J. A. Wettergren & C:o*, verkst. direktören konsul *F. Holm* (6) och herr *H. Holm* (7) samt disponenten herr *P. Jensen* (8).

Vidst. bild.
SVENSKA INGENIORSFÖRENINGENS I CHICAGO ANDRA ÅRSFEST firades nyligen a Morrison Hotell.

Föreningen räknar nu 170 ledamöter, hvaraf ett 50-tal anslutit sig under sistflutna året. Af dess 54 korresponderande ledamöter äro ganska många i Sverige. — Till ordförande för året utsågs professorn i elektroteknik vid Illinois' statsuniversitet doktor

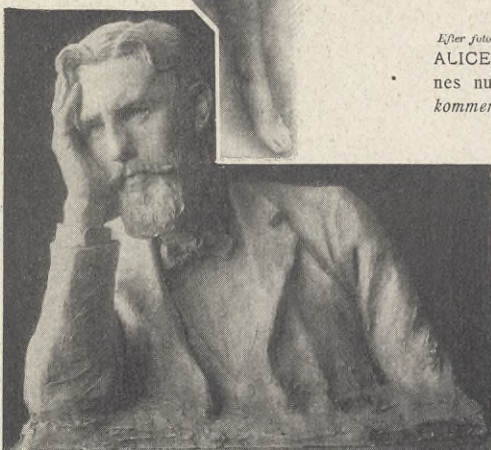
Åter fotograf.

Kliche. Dewit Skötersparre.

Ernst J. Berg (1). Vi namnteckna vidare å foton: 2. Professorn i fysiologi vid Chicagouniversitetet fil. dr. *Anton J. Carlson*. 3. Ing. *Albin Rissler*. 4. Ing. *C. G. Axell*. 5. Automobilfabrikanten *Henry Nyberg*. 6. Juristen *G. B. Anderson*. 7. Byggn. *Alfred Lanquist*. 8. Fabr. *T. C. Dunér*. 9. Ing. *K. Gustaf A. Bjurström*. — Se äfven ärg. XI : 20.

Efter fotografier. Klisché: *Henri Silfversparre.*
ALICE NORDIN och några af hennes nu utställda skulpturer: "Välkommen" — "Lifvets träd" — Författaren Emil Rasmussen.

Fröken Alice Nordin, en af våra mera framträdande skulptriser, utställer f. n. i Stockholm, i Konstnärshuset. Där finnas marmorstatyer och gipser och små bronser — äldre saker och helt nya, större konst såväl som mindre. Där finnas vackert komponerade elektriska lampor, med kupor i omväxlande skimrande färger; smålampor, askurnor och andra småting, utförda med konstnärsglädje och med mjuk hand. — Den fasta punkten i hennes konstnärsskap är intresset för kvinnogestalten eller kvinnohuvudet som bärare af stämningar.

"Alice Nordins skulptur", säger om henne en kritiker, "är icke sträng, söker icke massverkan; den är en stämningskonst som med kvinnligt lynne växlar uttryck."

Efter fotografier.

Klisché: *Henri Silfversparre.*

Bilden t. v.: ALICE NORDIN: "Trumslageren". Som ett apropos till fröken N:s nu pågående utställning återge vi denna lilla präktiga bronsstatyett, som likaså härstammar från hennes skickliga händer. Den är beställd af H. S. D. och finnes i ett visst antal kopior — gjutna i brons hos H. Bergmans konstgjuteri med förgylld silfver- och emaljplåt från Hallbergs — hvilka skänkts och alltjämt föräras vår tidsnings större annonsörer.

Bilden t. h.: HENRIK SÖRENSEN: "Variété-artist". En liflig — och tilldels i tonen allt för hetsig — diskussion har i hufvudstadens konstkreter och tidningar framkallats af den ultramoderne norsk-franske målaren Henrik Sörensen exposition. Herr Sörensen är post-impressionist och otvivelaktigt en talangfull sådan; det är själva konstruktions existensberättigande eller icke som varit debattens hufvudföremål. Alla gamla regler och åsikter söker den konst, som i S. har en hängifven dyrkare, att ställa på hufvudet.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klisché: *Henri Silfversparre.*

Kommittén för resandet af ett *Mylius Erichsen-monument* i Köpenhamn har preliminärt antagit en skiss af bildhuggaren Kaj Nielsen.

Skissen visar ett väldigt klippblock, betäcktt af fåror från isperioden. På blockets framsida är inhuggen en relief, visande de tre polarforskarne — Erichsen och hans kamrater — under den svåra marschen, dödsfärden öfver ismarkerna. Hundarna slita och släpa för att draga fram släden, och de tre männen hjälpa till med att skjuta på.

Efter fotografi.

ETT MYLIUS ERICHSEN-MONUMENT.

Kliché: Benot Sjöveersparre.

sin del aldrig tänka på — de äro nöjda om de få sin höga börd erkänd.

Och dettas synes nu ingalunda omöjligt, sedan flere framstående forskare, Ernest Daudet, professorerna Foulon de Vaulx och Otto Friederichs lyckats samla en hel del bevis, som de åtminstone själfvane bindande.

(Vi hänvisa äfven till den i årg. XI: 14 införda artikeln "De sista franska Bourbonerna".)

Franska senaten har i dagarna, på förslag af senatorn Boissy d'Anglas, tillsatt en kommitté för att utreda frågan om familjen *Naundorffs* påstådda härstamning från Ludvig XVI och Marie Antoinette.

Om det kan bevisas att Naundorffarne äro Ludvig XVI:s ättlingar i rätt nedstigande led, ja, då får hertigen af Orléans afstå från nöjet att vara tronpretendent. Också i öfrigt har ju Naundorff-frågan sitt stora historiska intresse. Något pretendent-skap lofva emellertid Naundorff-Bourbonerna att för

Efter fotografi.

Kliché: Benot Sjöveersparre.

PRINS JEAN DE BOURBON (NAUNDORFF) MED FAMILJ.

Efter fotografi.

Kliché: Benot Sjöveersparre.

EXPERIMENT VID EIFFELTORNET MED EN NY FALLSKÄRMSTYP, afsedd ett användas vid flygmaskiner. För att icke vid proven onödigtvis riskera människolif har man synes placerat en mannequin som luftseglare.

GREFVE FRANZ VON THUN UND HOHENSTEIN.

Böhmens nye ståthållare. Eiter strandandet af de tysk-tjeckiska förlikningsförsöken har greve Coudenhoe nedlagt sitt ämbete som ståthållare öfver Böhmen, för att efterträdas af den framstående konservative politikern greve Franz v. Thun und Hohenstein. När greve T. nu, i sitt 64:de lefnadsår, än en gång träder fram i det offentliga lifvet, gör han det blott för att på kejsar Frans Josefs särskilda uppdrag ånyo inleda fredsförhandlingar mellan tyskar och tjecker.

Franske krigsministern *general Brun* har helt

FRANKRIKES NU AFLIDNE KRIGSMINISTER, GENERAL BRUN.

hastigt aflidit. — General Brun var född 1849. Han var före sitt inträde i Briands kabinett chef för franska arméns generalstab, och ansågs som en af härens dugligaste officerare. Någon större roll under sin ministertid kan han dock icke sägas ha spelat.

En märklig byggnad. "Das Kaufhaus" i Kon-

Efter fotograf.

"KAUFHAUS" I KONSTANZ, den byggnad där Konstanz-Konciliet hölls, skall nu restaureras.

Klosterhaus S. J. 1871.

stanz — i hvilken byggnad Konstanz-konciliet, det andra i ordningen och det märkligaste af de "tre reformatoriska kyrkomötena" i slutet af medeltiden, hölls åren 1414-18 — skall restaureras och inredas till konsert- och samlingslokal. Huset härstammar från 1388. Från de glänsande sammankomsterna under ofvannämnda historiska dagar finnas en del minnen, som äro samlade i nedre väningen. — "Kaufhaus" ligger nära Bodensjöns strand.

VINTERIDROTT I SVERIGE

Foto, Reimers, Gäfle.
FRÅN VINTERIDROTTSFESTEN I GÄFLE: Djurgårdslaget med den eröfrade Kungapokalen. Fr. v. hrr Albin Sandström, H. Hedjerson och Albert Sandström.

En flere dagars idrottsfest har nyligen hållits i Gäfle och avslutades den 19 febr. med en af landshöfding Ström förrättad prisutdelning. Det förnämsta priset, konungens pokal, om hvilket man i år täflat för första gången, hembars af "Sveriges bästa budkaflelag", H. Hedjerson och bröderna Sandström, tillhörande Djurgårdens I. F.

Foto, Reimers, Gäfle.

FRÅN VINTERIDROTTSFESTEN I GÄFLE: Hr J. Dahlgren, Hellefors, segrare i 60-km. löpningen å skidor.

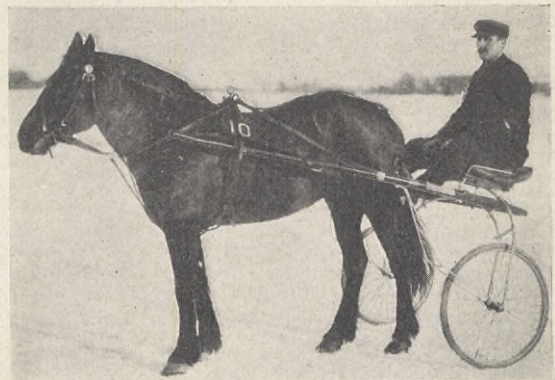
Också traftäflingar ha — den 19 febr. — gått af stapeln vid Gäfle, såsom inledning till Gäfle fältridt- och traftklubbs vintertälingar.

FRÅN TRAFTÄFLINGARNA VID GÄFLE: Leijss, svenskt sto, äg. J. A. Lundin, Hudiksvall, vinnare af 1. sta pris i båda 2,000-m.-löpningarna.

I Umeå har hållits en storstättlig idrottsvecka, som den 23 februari tog sin början under synnerligen gynnsamma väderleksförhållanden, om än terrängen var tämligen tung tillfölje föregående dags starka yrväder.

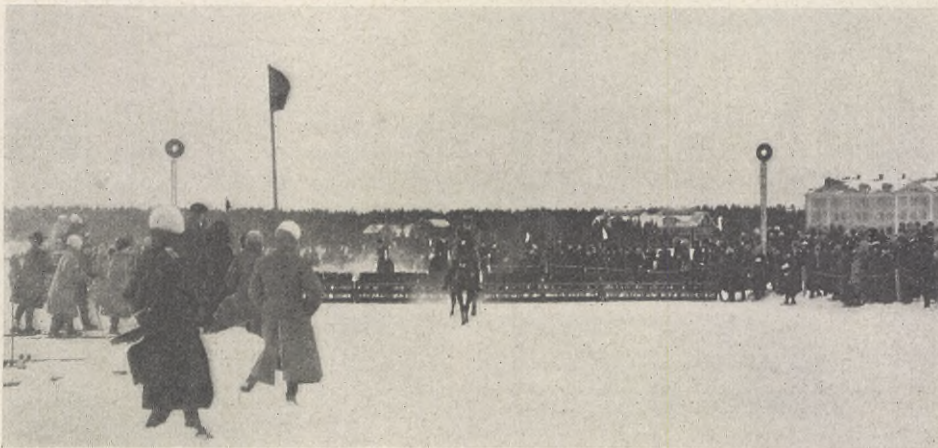
Omkr. 1200 idrottsmän voro anmälda till deltagande, däribland många riksbekanta skidlöpare. Också beträffande täflingarnas mångsidighet och stora omfattning var idrottsveckan storslagen till sin anläggning, och många voro de vackra resultat som uppnåddes.

En präktigt sportutställning var samtidigt anordnad i Norrlands dragonregementes exercishus.

Foto, Reimers, Gäfle.

Klubb: Benigt Skiförare.

FRÅN IDROTTSVECKAN I UMEÅ: Löjtnant Markstedt, förste pristagare i steeple chase.

HEDERSGÅFVA TILL DEN FURSTLIGE KAVALLERI-INSPEKTÖREN.

Svenska kavalleriets gåfva till prins Carl på dennes 50-årsdag är modellerad af fru Märtha Améen och gjuten i brons vid Otto Meyers höfgjuteri i Stockholm, samt bär följande inskriptioner:

På framsidan: H. K. H. Inspektören för kavalleriet med vördnad och tack-samhet;

samt på baksidan: Af det Svenska Rytteriets officerskårer den 27 febr. 1911.

Gåfvan öfverlämnades på kavalleriofficerarnes fest för prinsens å Grand Hôtel i Stockholm den 28 febr.

*

Svenska Motorklubben hade till den 26 februari på Stora Värtan anordnat en hastighetstävling för automobil. Som bekant är det nödvändigt att låta dylika tävlingar gå af stapeln på isen, när automobilfarten på terra firma är strängt reg-

Efter fotograf.

Kliché: Bengt Silfversporre.

lerad genom lagliga förordningar.

Ej mindre än 23 vagnar startade, och bland dessa synes prins Vilhelms Benzautomobil, förd af ägaren själf, ha särskildt utmärkt sig. Den uppnådde den goda tiden af 34,6 sekunder å en kilometer; men då den deltog utom täflan, kunde något pris ej komma i fråga.

Första pris eröfrades af (i resp. klasser 1—5): Dürrkopp, Jean Nyström; Mathis, A. Eklund; Ford, C. Andrézens; Minerva, H. Osterman; Horch, I. Thissell.

*

Man får en föreställning om hvilken fart som i våra dagar kan presteras af en förstklassig automobil, då man hör att en amerikansk chaufför, mr Barney Oldfield, en gång tillryggalagt en engelsk mil på 27 1/3 sek. — en så förd automobil skulle på en timme hinna från Stockholm till Gälle!

KUNGLIG SPORT.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

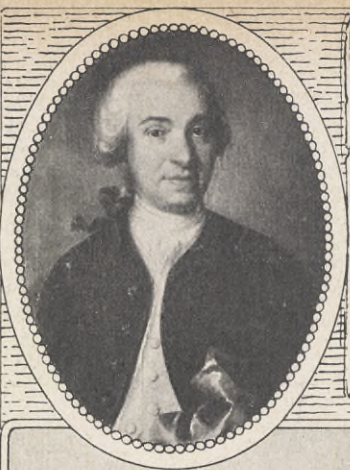
Kliché: Bengt Silfversporre.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Silfversporre.

Bilden till vänster:
PRINCESSAN MARIA PÅ ISJAKTSEGLING vid Stora Värtan.
Nedanstående bild:
PRINS VILHELM VID AUTOMOBILHASTIGHETSTÄFLAN å Stora Värtan.

Handels- föreningen i Göteborg 1661 • 1911

KOMMERSEÅDET OCH POLITIEBORGSMÄSTAREN DANIEL PETTERSSON, ordförande i Handels societeten 1765—1802. — Originallet, måladt af Scheffel, tillhör hofkamreraren C. E. Pettersson. (Daniel Pettersson är den förste bland societetens ordförande, af hvilken något porträtt existerar.)

Kliche. Bengt Sultveersparre.
KONSUL C. A. KJELLBERG, Handelsföreningens nuvarande ordförande.

Foto. Jonason. Gbg.

HANDELSBÖRSEN I GÖTEBORG.

Foto. Jonason. Gbg.

Den 22 februari kunde Göteborgs Handelsförening fira det i de svenska köpmannasammanslutningarnas historia enastående jubileum, hvartill en kvartstusenårig tillvaro berättigar. Den 22 februari 1661 äro nämligen stadgarna gifna för det Köp- och Handelsgille, hvilket allt sedan dess, om ock under växlande namn och med olika verksamhetsuppgifter, fortbestått genom tiderna, tills det 1846 framträdde som Handelsföreningen i Göteborg, hvars fullmäktige sedan 1905 tillika utgöra Göteborgs Handelskammare.

Det är emellertid oriktigt att antaga, att detta Köp- och Handelsgille varit en motsvarighet till hvad nutiden kallar handelskammare. En modern handelskammare afser dels att vara en representation för köpmannaintresset på platsen gentemot regering och myndigheter, dels att tjänstgöra som ett hjälporgan åt den centrala näringsförvaltningen. Det ursprungliga Köp- och Handelsgillet i Göteborg ställde sig ingen-

dera af dessa uppgifter, utan var bildadt efter mönstret af de just då i högsta flor stående handtverkskråna och handtverksgillena. Af dess stadgar framgår, att det satt som sin förnämsta uppgift att häfda den tidens högsta näringspolitiska grundsats: att hvar och en skulle ärligen försörja sig af sitt ämbete, men icke göra intrång på andras. Gillet skulle alltså verka för, att inköps- och afsättningsvillkor blefvo någorlunda lika för alla, att grosshandeln eller hökeriet icke inkräktade på detaljhandeln och att handelsparteringen upprätthölles, d. v. s. att viktaliehandlanden icke förde järnvaror eller kläde och tvärtom. Desutom ordnade gillet tillträdet till handelsrättigheter i staden och i sammanhang därmed lärlingsväsendet: ingen fick nedsätta sig som köpman i staden, utan att ha tjänat som "pojke" i åtta år och som "kiöpswen" i fyra år.

Från Köp- och Handelsgillet tid äro inga protokoll bevarade. Detta är däremot fallet med proto-

kollen från den köpmannaorganisation, "Handelsso-
cieteten i Göteborg", hvari gillet den 14 oktober
1734 uppgick. Denna societets historia är synner-
ligen intressant icke blott därför, att den låter en
följa den småningom skeende framväxten af en kraf-
tig och själfmedveten köpmansaristokrati i Göte-
borg, hvilken framväxt i hög grad gynnades genom den
merkantilistiska politik, som just under frihetstiden
i vårt land bragtes till högsta utveckling, utan äfven
därutinnan, att den visar, hurusom mot 1700-talets
slut under inflytande af fysiokraternas nationaleko-
nomiska system och Adam Smiths läror köpmans-
ståndet själf slutligen kommer till insikt om, att
alla dessa statsanstalter till näringarnas förkofran
i själfva verket inneburo tryckande band på köpen-
skapens sunda utveckling. Också finner man här
redan vid tiden kring sekelskiftet grundsatser utta-
lade, som först i 1846 och 1864 års förordningar om
utvidgad näringsfrihet af lagstiftningen accepterades.

Äfven Handelsso-cietetens organisation var emeller-
tid liksom det tidigare gillet i princip byggd på en
skrämmässig uppfattning af köpmansyrket. När skrä-
väsendet föll framträdde därför behövet af en för-

enklad, efter den nya tidens förändrade förhållanden
lämpad organisation. En sådan fann man i Handels-
föreningen, i hvilken Handelsso-cieteten år 1846 upp-
gick. Under den tid handelsfrihetens grundsatser
tillämpades i vår lagstiftning, kunde denna förenings
verksamhet enligt sakens natur icke bli synnerligen
framträdande, den inskränkte sig hufvudsakligen till
förvaltning af de betydande fonder för välgörenhet
och anstalter till handelns förkofran som under tider-
nas lopp skänkts till densamma af frikostiga gifvare.
Men mot slutet af 1800-talet började åter tack vare
protektionistiska och statsocialistiska idéer starkare
anspråk göra sig gällande på statens ingripande till
näringslivets förkofran. Handelsföreningen hade
öppen blick för de nya uppgifter, som därmed öppnade
sig för densamma och konstituerade i enlighet här-
med 1905 sina fullmäktige som Göteborgs Handels-
kammare, hvilken redan från början i konsul C. A.
Kjellberg lyckades förvärfa sig en lika nitisk och
outtröttligt verksam ordförande som i dåvarande
docenten i nationalekonomi vid Lunds universitet,
jur. d:r J. C. Lembke, en kunskapsrik och intresserad
sekreterare.

DEN NYA SVENSKA KYRKAN I LONDON.

Lördagen den 25 februari 1911 invigdes den nya
svenska kyrkan i London i närvaro af legationens
och generalkonsulatets samtliga tjänstemän, ett an-
tal högre engelska prästmän samt ett mycket stort
antal af sv. koloniens medlemmar. Den högtidliga ak-
ten utfördes af biskopen i Göteborgs stift, E. H. Rodhe.

Den sålunda invigda kyrkan är belägen i ett af
Londons bästa distrikt, Marylebone, samt vid Har-
court Street. Den svenska församlingen har allt skäl
att vara stolt öfver sin nya kyrkobyggnad, till hvil-
ken ritningarna utförts af en framstående engelsk
arkitekt, mr Wigglesworth. Ej endast den yttre
stilrena hvita fasaden är värd beundran — också
kyrkobyggnadens inre är helt enkelt ett mästerverk.
Allt är ypperligt — från helhetsintrycket ända ned
i minsta detalj. Byggnaden inrymmer, förutom själfva
kyrkolokalen samt bostäder för pastor och vakt-
mästare, en stor föreläsningssal, läs- och skrifrum,
skolsalar samt bostad för lärarinnan etc.

Kyrkan, centralt belägen som den nu är, kommer
utan tvifvel att numera bättre
fylla sin uppgift än hvad hon
gjorde under den tid hon var
belägen nere i ett af de uslaste
kvarteren i Whitechapel.

I detta sammanhang torde det
ej vara ur vägen att i några korta
rader relatera den svenska för-
samlingens i London öden.

År 1673 lät konung Carl XI
genom sin dåvarande minister i
London envoyén J. B. Leyon-
bergh af Englands dåvarande
konung Carl II utverka pri-
vilegium för den svenska natio-
nen att uti London bygga en
kyrka samt däri förrätta guds-
tjänst efter den lutherska reli-
gionen. Då svenskarnes antal i
London emellertid visade sig vara
ytterst fåtaligt begagnades detta
privilegium af den tyska natio-
nen, vid hvars gudstjänster sven-
skarne ägde närvara. När den
danska kyrkan 1696 blef färdig
flyttade dock svenskarne af

naturliga anledningar dit öfver. Kom så Poltava 1709
och danskarnes krigsrustningar mot Sverige. Då
det då påbjöds att det i alla danska kyrkor skulle
läsas böner för framgång i kriget mot Sverige,
måste svenskarne naturligtvis lämna den danska
kyrkan. Det kom då en kort tid, under hvilken
london-svenskarne voro kyrkolösa. Sedan genom
en parlamentsakt tillåtelse änyo erhållits till upprä-
tande af en svensk kyrka i London, sammanträdde
ett antal svenskar i London den 1 mars 1710 i af-
sikt att där bilda en svensk församling. Under af-
vaktan på gynnsammare tider då egen kyrkobygg-
nad skulle kunna uppföras förhyrdes ett bönhus vid
Ratecliff Highway. Till förste svenske pastor i Lon-
don utsågs magister Martin Hegardt. Sveriges mi-
nister i London vid ifrågavarande tidpunkt var en-
voyén Christoffer Leyoncrona till Kråkerum. Kungl.
maj:t ställde församlingen under Skara stift, hvars
dåvarande biskop, Jesper Svedberg, synes hafva
varit särdeles intresserad däraf.

Den 28 juni 1727 aflämnade
dåvarande svenske pastorn i Lon-
don, doktor Jakob Serenius (död
1776 som biskop i Strängnäs) till
svenska regeringen ett förslag till
kyrkobyggnad i London, hvilket
kungl. maj:t i hufvudsak biföll.
Efter en rätt utvecklad skriftväx-
ling mellan svenske ministern
och svenska regeringen samt åt-
skilliga bryderier inköpte herr
Charles Brander å den svenska
församlingens vägnar den 1 mars
1728 den grund — Prince's Square
— där kyrkan, hvars grundsten
den 15 maj 1728 lades af dåva-
rande svenske ministern baron
Carl Gustaf Sparre, sedermera
uppfördes. Den 29 september
1728 invigdes högtidligen den
svenska kyrkan i närvaro af bi-
skopen af London. Församlingen
tog sig sedermera namn efter
Sveriges dåvarande drottning, Ul-
rica Eleonora.

Harald Trolle.

Kl. 1846. Drott. S. W. Sparre.

EN FLODHÄSTJAKT PÅ HVITA NILEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF GREFVE ERIC VON ROSEN.

Efter fotograf.

SIMMANDE FLODHÄSTAR. Man kan af bilden se hur liten del af huvudet flodhästarna hålla öfver vattenytan då de tro sig vara utsatta för angrepp.

Kliché: Ernst Silfverparre.

“Fyrtiotvå Celsius i skuggan och kaf lugnt!” Detta var min jaktkamrats föga uppmuntrande svar på min fråga om eftermiddagens väderleksutsikter.

Vår med åtta negersvarta araber bemannade nilskuta hade under tvenne dygn för slaka segel drifdrifvit norrut med Hvita Nilens grågula vatten. Hettan hade blifvit nästan outhärdlig, vi voro i den hetaste årstiden i ett af jordens hetaste klimat, och all vår längtan och trängtan gällde därför en sydlig vindpust, som kunde föra oss mot Khar-toum, där iskylda lemonsquash m. m. redan hägrade, fastän vi ännu hade 400 km. till denna metropol.

Lemonsquash var det, ja! Jag sträckte ut handen efter vattenmuggen, som stod bredvid mig under sun-tältet, men vattnet hade redan antagit luftens temperatur och brände på tungan. Fyrtiotvågradigt vatten är ju mindre tilltalande t. o. m. i ett varmbad och att ett dricksvatten med detta gradtal ej gör någon människa glad behöfver knappt påpekas. Jag skulle därför just fylla min bägare från en i tacklingen svängande afdunstnings-kantin, då några schilluknegre i en kanot ropade oss an. Vår arabtolk, der hedersmannen

Ali, blef snart på det klara med hvad de ville och berättade för oss, att några krokodiler nästan dagligen togo getter vid en by helt nära och att negrerna bådo oss om hjälp att blifva af med odjuren.

Min jaktkamrat begifver sig genast af, men jag stannar kvar, ty under vår siesta hade vi hört flera frustningar från en flodhästhjord, som vi snart upptäckte ett godt stycke uppåt floden. I motsats till min kamrat hade jag ännu ej skjutit någon flodhäst och hade därför beslutat ägna eftermiddagen åt flodhästjakt.

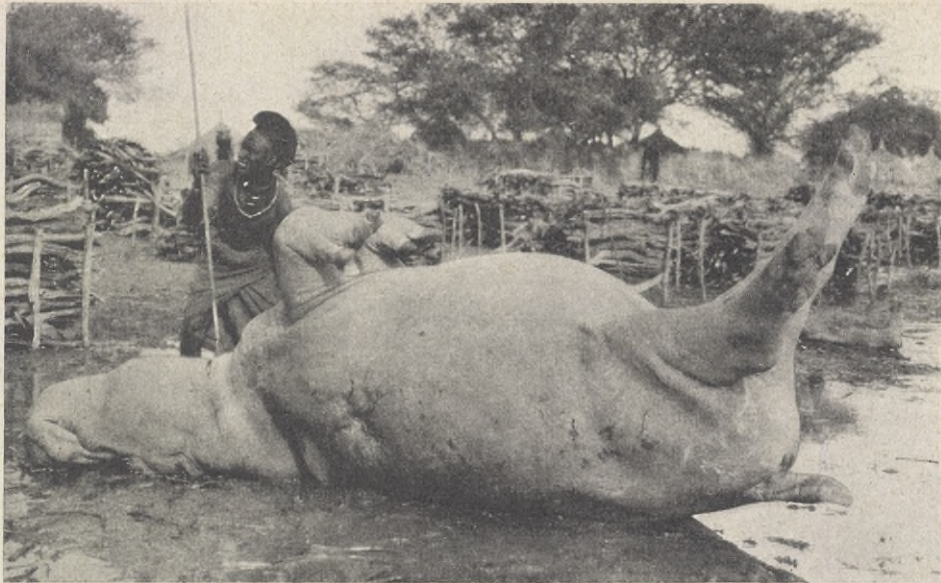
Beväpnad med min tunga 450 cordite-express stiger jag ned i vår lilla plåtjulle, som nätt och jämt rymmer mig och mina två roddare. Solen bränner ännu med fruktansvärd styrka från en molnfri himmel. Öfver grässtepperna och papyrussnären, som kanta flodens stränder, dansar luften som öfver ett tékök och svetten rinner i strömmar utför mina roddares svarta, oljeglänssande kroppar.

Vi närma oss flodhästarna. De äro åtta och ligga orörliga med endast en liten del af de oformliga huvudena öfver vattenytan. Spänningen ökas ju närmare vi komma vidundren, ty vi veta, att flodhästarna på dessa trakter

FLODHÄST.

skjuten af grefve Eric von Rosen.

Efter fotografi.

FLODHÄST, SKJUTEN AF GREFVE ERIC V. ROSEN

Kliche: Benoit Silfversparre.

A foton synes en Schillukneger i färd med att afskära flodhästens hufvud med sitt spjut. Å flodhästens sida kan man se äret efter ett sår, tillfogadt under flodhästhanarnas strider under parningstiden.

tresse betraktade våra åtgöranden.

När vi kommit flodhästarna på omkring 300 meters håll, hördes ett par varnande fnysningar från en af bestarna. Den största tjuren, hvilken väcktes ur sin middagsslummer, gaf till en gäspning, som under andra förhållanden nog varit oemotståndligt både smittande och skrattretande; men som sakerna nu stodo, uppväckte hans

äro illa beryktade och att de nyligen t. o. m. angripit två engelska postbåtar, hvilka blifvit illa åtgångna af deras kraftiga stötbetar. Vår lilla julle skulle med lätthet kunnat kantras af en flodhästunge, för att ej tala om hur en sammanstötning med någon af de gamla på tre, fyra ton skulle gestalta sig. Och väl i vattnet skulle vi nog ej fått öfva oss länge i den ädla simkonsten, därom hade säkert de alltid påpassliga krokodilerna dragit försorg. Mina uppskrämda roddare hade redan här och där i vattenbrynet upptäckt ögonbågarna på åtskilliga dylika hejare, hvilka vid vårt annalkande hade glidit ned från sina respektive sandbankar och nu på vederbörligt afstånd men med ett tydligt mycket stort in-

nära metershöga ginungagap med sina väldiga hugg- och stötbetar endast känslor af uppriktig respekt. Efter åtskilliga lungrensande blåsningar sjunker den ena flodhästen efter den andra under vattnet, endast den gamla tjuren stannar kvar, demonstrerande sitt förakt för oss genom en ny lika imponerande gäspning. Han sjunker dock allt djupare och snart synas endast ögonen, en liten del af hjässan samt näsborrarna öfver vattnet. Då jag är honom på cirka 100 meters afstånd, försvinner han men kommer snart åter upp. Jag besluter att skjuta, skottet går, men kulan träffar vattnet på andra sidan flodhästen, hvilken genast försvinner. Att skjuta från en liten rankig julle är ej en lätt

Efter fotografier.

Till vänster: KRANIUM AF FLODHÄST skjuten af greve Henric Horn.

Kliche: Benoit Silfversparre.

Till höger: SCHILLUKERNAS SÄNDEBUD BEGÅFVAD MED EN CIGARRETT. Så snart en flodhäst eller annat större djur skjutits anlända schillukerna med samma snabbhet som roffåglaorna och de köttätande marabustorkarna för att få vara med om bytets delning.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-D. Ernst Silfversparre, Skåne—Gbg.

SCHILLUKNEGRER I FÄRD MED ATT FLÅ EN FLODHÄST. — Schillukerna klippa sitt hår på olika sätt, det insmörjes med hindande ämnen samt formas på de mest olikartade och fantastiska sätt. Schillukernas hufvudvapen är det bredbladiga spjutet, hvilket äfven med skicklighet begagnas som knif.

sak, allra minst när roddarne äro så uppskrämda, att de ej kunna hålla sig stilla, när man skall skjuta.

Flodhästarna hade nu samlats midt ute på flöden och snart dyker den gamla tjuren upp mellan oss och hjorden. Vi ro med full fart mot djuren, hvilka dyka, men snart komma upp igen rundt omkring jullen fastän på långa håll. Jag skjuter förgäives på några af de största, kulorna slå endera för högt eller för lågt. Då dyker plötsligt den gamla tjuren upp c:a 60 m. framför oss, hans väldiga käftar öppnas till ett fruktansvärdt rytande, jag söker skjuta, men jullen vickar och jag kan ej få stadigt korn på honom. Han dyker. Några spännande sekunder förgå, under hvilka jag står med färdigt gevär, spejande öfver vattenytan. Plötsligt dyker det väldiga hufvudet åter upp på knappa 30 meters håll. Ett nytt rytande säger mig, att den gamle farbrodern nu menar allvar och när han slutit käftarna, går mitt skott. Jag hör den helmantlade, solida kulans anslag. I nästa ögonblick tumlar flodhästen om i vattnet, som kokar och sjuder liksom piskadt af propellern från en stor ångare. Men innan jag riktigt fattat hvad som skett, dyker en annan flodhäst upp helt nära jullen och får en kula från vänster pipa. Han sjunker utan en rörelse. Emellertid fortsätter den gamla tjuren att tumla om i vattnet, rörelserna blifva dock alltmera långsamma och snart har äfven han sjunkit.

Jag var nu säker om, att de båda flodhästarna voro döda och mina känslor öfver att ha fått göra en så rolig dubblé behöfva nog ej beskrifvas. Som vanligt flöto de döda flodhästarna upp efter ett par timmar. De bogserades medströms till vår båt, bredvid hvilken de förtöjdes öfver natten, då det var för sent att få dem samma dag. Båda voro hanar, den ena som nämndt af sällsynt storlek. Den mindre fick min kula midt i pannan och hade fått en ögonblicklig död. På den gamle däremot hade skottet tagit för långt till höger, krossat okbågen och spräckt nackbenet. Hans hvitglänsande kranium med sin fruktansvärda käkbeväpning utgör nu tillsammans med betarna af den mindre flodhästen en mina käraste iakt-troféer.

Vidst. portr.

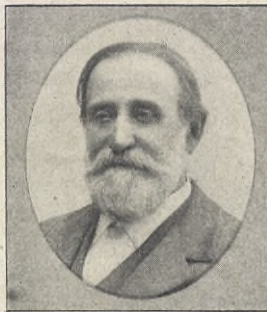
PROF. CARL BRUNNER, en af Tysklands främsta sedlighetskämpar, har på inbjudan af Svenska riksförbundet för sedlig kultur hållit ett föredrag i Stockholm om "Kampen mot smutslitteratur och onena bilder".

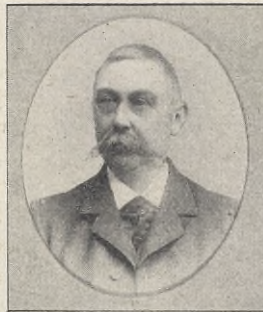
Efter juster.

* Data å nästa sida.

J. G. N. BIESERT.
Bruksegare. — Töckfors.
80 år 17 Febr.*

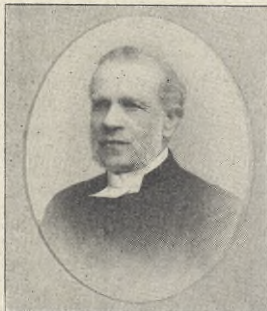
C. G. ERICSSON.
Disponent Municipalfullm.ordf.
— Höör. 60 år 3 Mars.

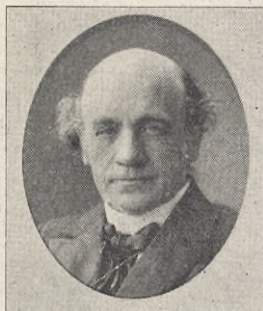
C. H. P. AF BURÉN.
Bruksegare. — Boxholm.
50 år 14 Febr.*

J. PEHRSON.
Grosshandlande. — Örebro.
50 år 5 Mars.*

A. L. NYSTRÖM.
Kontraktsprest, kyrkoh. — Hellestad, Link. st. 75 år 19 Febr.

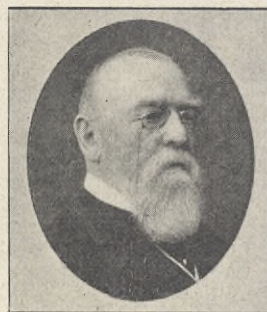
P. G. EKLUND.
Professor, Domprost. — Lund.
65 år 2 Mars.*

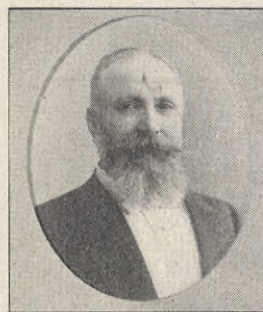
J. V. BERG.
Professor. — Stockholm.
60 år 2 Mars.*

K. A. L. KOCK.
Professor. — Lund.
60 år 2 Mars.*

K. V. BERG.
Grosshandlande. — Stockholm.
75 år 24 Febr.*

G. H. HOLMSTRÖM.
Sjökapten, Direktör. — Stockholm.
60 år 23 Febr.*

P. R. HASSELROT.
Öfverste. — Vesterås.
50 år 20 Febr.*

S. J. H. ZETTERSTRAND.
Öfverste. — Södertelje.
50 år 22 Febr.*

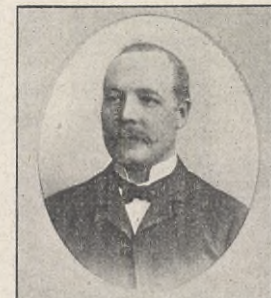
J. F. BOOK.
Musiklärare, Professor. — Stockholm.
75 år 27 Febr.*

P. ORRE.
Godsegare, V. Häradshöfd. — Kvarn, Österg. l. 60 år 25 Febr.*

H. M. EKBERG.
Riksbankskassör, Larare vid Tekn. Yrkeskolan. — Malmö.
55 år 25 Febr.

J. NILSSON.
Disponent. — Helsingborg.
50 år 20 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

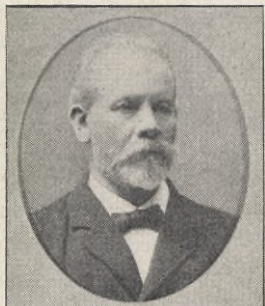
* Data här nedan.

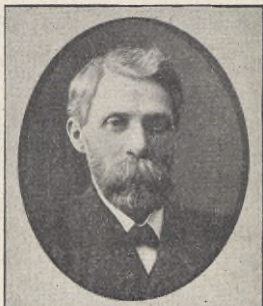
A. A. T. HÄGERSTRÖM.
Nytjänad t. professor v. Upsala Universitet.*

C. Ö. E. BERGSTRAND.
Nytjänad t. professor v. Upsala Universitet.*

J. E. F. BJÖRNBERG.
Läroverksadjunkt. — Skara.
60 år 28 Febr.*

K. ÅKESSON.
Folkskollärare. Redaktör. — Göteborg. 50 år 18 Febr.*

C. J. S. LUNDMAN †.
F. d. Lektor. Fil. d.r. — Stockholm. F. 42. † 18 Febr.*

A. ANDERSSON †.
Landbrukare. Hjärsdömdom. — Pikaröda, Näsby. F. 45. † 5 Febr.*

P. B. SETON †.
Hofjägmästare. — Ekolsund. F. 49. † 22 Febr.*

K. J. STRÖM WALL †.
Direktör. — Göteborg. F. 52. † 19 Febr.*

NIKLAS BIESÉRT. Blef, efter afslutade elementarstudier samt derpå följande anställning som bruksbokhållare, förvaltare v. Töcksfors bruk 61. Övertog bruksnets ledning som disponent 72 och blef dess egare 80, hvarjämte han 85 inköpte Lennartsfors bruk. Kommunalordförande, landstingsman, Led. af Riksd. A. K. 73—81, af F. K. 83—91, led. af Beviljningsutsk. 76—79, af Bankutsk. 80, 81 o. 87 ävensom suppl. f. fullmäktige i Riksdagskalkontoret 79—87.

CARL AF BUREN. Genomgick Schartaus Handelsskola i Stockholm 82. Egde Flemminge Jernverk till 03 då det öfvergick till A.-B., hvars disponent B. är. Ord. i styrelserna i Åsbrohammar—Spångsholms Bruks Nya A.-B. o. A.-B. Knutsbro Kraftstation, styr.-led. i A.-B. Flemminge Jernverk. Mångårig nämndeman, landstingsman sedan 07, led. af Riksd. A. K. sed. 04.

JOHAN PEHRSON. Köpman i Örebro sedan 85, numera verkst. direktör o. huvuddelegare i det af P. 01 startade A.-B. J. Pehrson & Co. Led. af Örebro stadsfullmäktige, Handelskammarens styrelse o. arbetsutskott samt af Renhållningsverks styrelse.

PEHR LUND. Stud.-ex. 63, fil. dr. 68, teol. kand. 74, docent i exeget. teol. v. Lunds Univ. 72, prestsvigd 74, e. o. professor i symbol. o. moralteol. samt kyrkoherde i Husie 82, professor i dogm. o. moralteol. samt kyrkoherde i V. Kärrtorp 90, förste teol. professor o. domprost i Lund sedan 93, teol. dr. s. å. Censor v. mog.-ex. Utgivit dogmat-, moralteol. o. kyrkoh. arbeten. Hänvisa till biografi o. helsidesporträtt i årg VII:24.

JOHAN (JOHN) BERG. Stud.-ex. 69, med. dr. 81, docent i kirurgi v. Karol. Inst. s. å. e. o. professor 85, överläkare v. Kronprinsessan Lovisas vårdanst. f. sjuka barn 88—92, led. i dir. f. Gymsk.-ortoped. inst. sed. 86, ordf. sedan 01. Professor v. Karol. Inst. sedan 93 samt öfverkirurg v. Seraf.-las. o. chef f. dess ekonomi o. förvalt. sedan 93, Led. af Vet. Akad. o. Krigsvet. Akad., ordf. i k. sekt. af Sv. Läkarsällskapet. Hänvisa till biografi o. porträtt i årg. II:23.

AXEL KOCK. Stud.-ex. 70, fil. dr. 79, docent i nord. språk v. Lunds Univ. s. å., professor i nord. språk v. Göteborgs Högskola 90—93, och sedan 97 professor i samma ämne v. Lunds Univ. Särskiftsordf. Led. af Vet.-o. Vitterh. Samh.

VICTOR BERG. Elev v. Schwabecks handelsinstitut i Rostock 50—51, burskap som grosshandl. i Stockholm 60, inneh. af maskin- o. agenturaffär, ombud för en del mera betydande tyska verk, särskildt att nämna Friedr. Krupp i Essen sedan 74.

HJALMAR HOLMSTRÖM. Aflade, efter genomgångna läroår, befälhafvarex. 72 samt var derefter befälhafvare å olika ångare till 08. År sedan dess verkst. direktör i Sveriges Fartygsbefälhafvareförening, och sedan 07 ordf. i Östra kretsen (Stockholm). Ordf. v. första "Nordiska Fartygsbefälhafvarkongressen" i Stockholm 10. Var med vid bildandet af Stockholms Sjömanshem 81; blef 90 af konung Oscar insatt i kommittén med uppdrag att upprätta ett fullt tidsenligt sjömanshem i Stockholm och har alltsedan detta hem blef färdigt, 91, tillhört dess styrelse och varit dess sekreterare. Tillhört Sjömannaföreningens styr. i 24 år, därpå 23 som v. ordf. Styrelseled. i Ångfartygsbefälh.-sällskapet i 17 år och med innev. år dess v. ordf.

PEHR HASSELROT. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 80, löjtn. v. Gen.-staben 90, öfverstelöjtn. ders. 03; afdeln.-chef f. kommunikationsafd. i Gen.-staben 1900 o. v. militär-statistiska afd. 04. Öfverste o. chef f. Vestmanl. reg. sedan 06. Led. af Krigsvet. Akad.

SETH ZETTERSTRAND. U.-löjtn. v. Lifreg. gren.-kår 82, löjtn. v. Gen.-staben 95, major derst. 03, öfverstelöjtn. i armén 06, v. Södermanlands reg. 09 samt öfverste o. chef f. reg. sedan 10.

FRIDOLF BOOK. Elev af d'Aubert, Léonard o. Joachim, blef v. 16 års ålder anställd v. Hoikapellet i Stockholm, blef 82 konsertmästare derstädes o. kvarstannade t. 89. Lärare i violon v. Musikkonservatoriet o. var på sin tid kamrer v. Mus. Akademien, af hvilken han blef led. 72.

PEHR ORRE. Stud.-ex. 71, hofr.-ex. 78, v. häradshöfd. 80. Var derefter under ett flertal år auditör v. Första Lifgren.-reg. ombudsman i Östgöta Hypoteksförening samt led. af centralstyrelsen f. Östergöt. E. Bank. Innehafvare af Kvarns egendom.

JOHN NILSSON. Utex. fr. Tekn. Högskolan 86. Efter anställningar i ju.-o. utlandet ingenjör v. Helsingborgs Varf 98, dess disponent sedan 03.

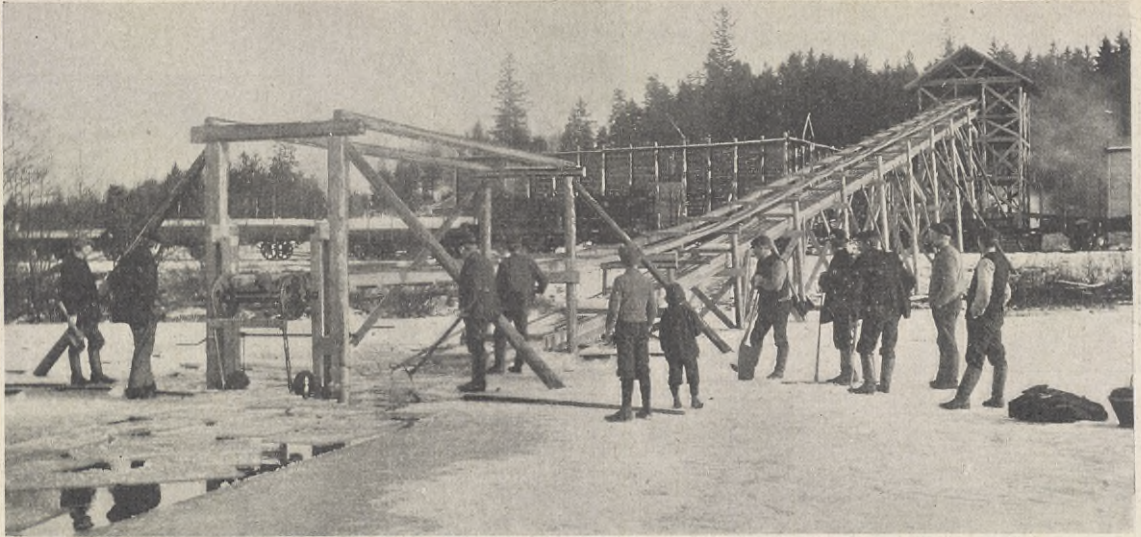
AXEL HÄGERSTRÖM. F. 68, stud.-ex. 86, fil. dr. 93, docent i prakt. filosofi v. Upsala Univ. s. å., under flera år förordnad att uppehålla prakt. suren i samma ämne och i dagarne utnämnd t. professor jemväl i samma ämne v. Upsala Universitet. Fr. trycket utgivit ett flertal filosofiska afhandlingar.

STEN BERGSTRAND. F. 73, stud.-ex. 91, fil. dr. 99. Amanuens v. astronomiska observatoriet 96, docent i astronomi 99, observator 01; i dagarne utnämnd t. professor i astronomi v. Upsala Universitet. Företagit ett flertal vetenskapliga studieresor t. utlandet. Utgivit en mängd vet. arbeten m. m., till större delen undersökningar öfver fixstjernorna. Äfven utfört undersökningar öfver Uranussystemet.

EMIL BJÖRNBERG. Stud.-ex. 70, fil. kand. 77, v. adjunkt i Skara 78, ordinarie sedan 84. Led. af stadsfullmäktige o. drätselkammare, ordförande i Brandstyrelsen, ordf. i länets skytteförbunds verkst. utskott medlem af Skytteförbundens öfverstyrelse.

KARL ÅKESSON. Folkskollär.-ex. 82, e. o. folkskollär. Göteborg s. å. ordinarie 83, dispens att söka lärarbefattn. v. högre folkskola 93, tillsyningslärare 98—01, 04—07, samt sedan 10. Lärarkårens representant i Göteborgs Folkskolestyrelse sedan 06. Led. af Sv. Folkskolans Vänners förvaltn.-råd sedan 91, sekret. 96 o. 97, af Göteborgs lokalaförenings styrelse 84—94 samt sedan 06, ordf. 11; af styr. f. Missionsföreningen 94—01 samt sedan 07, ordf. sedan sistn. år. Redaktör o. utgivare af Folkskolans Vän sedan 88.

JULIUS LUNDMAN †. Stud.-ex. 62, fil. dr. 69, efter förordnanden o. vikariat v. olika läroverk lektor i latin o. grek. v. Södermalms h. a. läroverk 91—07. 1889 donerade L. 10,000 kronor till det lärarvetenskapliga arkivet, att utgöra en stipendiefond f. behövande lärjungar v. läroverket.

Efter fotograf.

Klilde: Kem. A.-D., Dent Sjöfverparret, Sjöhus-Gåg.

EN ISELEVATOR, efter amerikanskt mönster, troligen den första i Sverige, har för Göteborgs Isaktiebolags räkning konstruerats vid Bohus mek. verkstad, som äfven levererat för densamma erforderligt maskineri. Det nya isuppföringsverket är nu i användning vid Hindås.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

ANDERS ANDERSSON †. En af sin Orts mest anlitade kommunalnämnsälunda under många år led. af kyrko- o. skolråd, kyrkvård, ordf. i länets brandstods-kommitté, v. ordf. i Fattigv.-styr., led. af kommunalnämnden, nämndeman o. häradshövding, färdingsman m. m.

PATRICK SETON †. F. i Edinburg, løjtnant vid skottskt art.-reg. 69-72, överflyttade 68 till Sverige och fädernegodset Ekolsund i Uppland, blef 79 höfjägmästare. En af vårt lands yppersta skyttar och jägare, tilldelades S. 96 Sv. Jägarförbundets sällsynta utmärkelse af 1857, silvermedalj i grönt band m. gula kanter, för framstående förtjänster om jaktväsendet. Styrled. i Sv. Kennelklubben. Innehade, jämte Ekolsund, egendomarne Segersta i Uppland, Preston i Skottland och New Preston a Ceylon.

KARL STRÖMWALL †. Blef efter föregående tjänstgöring v. Lindholmens Verkstads kontor 93 kamrer v. Bergslagens järnvägs kontor i Göteborg, samt var sedan A.-B. Göteborgs Hypotekskassas bildande 96 dess verkställande direktör. Framstående frimurare var S. led. af ordens barnhusdirektion samt kassaförvaltare i Frimuraresamhällets begravningskassa. Innehade 83-92 kommunala uppdrag i Lundby, var styrelseledamot i oivånända Hypotekskassa sedan 98, m. fl.

EN KVINNLIK 1900-TALS-TRUBADUR: MRS HILDA GILBERT, författarinna och dramatiker från Californien, startade den 4 febr. från New-York för att i två år färdas jorden rundt och under tiden lefva på sin gitarr och mandolin. Hon medför vid afresan 200 dollars, och ämnar återkomma med en lika stor summa. Hennes enda resällskap är en negerjungfru.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG.

VECKANS DAGAR

20 febr. Afreser drottning Victoria från Stockholm via Berlin till Karlsruhe, för att senare fortsätta till södra Italien. — Öppnas i Stockholm Centrala arbetsgifvareförbundets årsmöte. — Mellan styrelserna för A.-B. Engelholms landtmannabank och A.-B. Halmstads Folkbank träffas preliminär öfverenskommelse om Landtmannabankens öfvertagande af Folkbankens rörelse. — Sveriges landtmätareförenings 11:te årsmöte, i Stockholm.

21 febr. Natten mellan den 21 och 22 går en häftig snöstorm öfver större delen af vårt land. — Meddelas att genom statistiska centralbyrån den af prof. C. A. Reuterskiöld verkställda delen af utredningen rörande kvinnans rösträtt nu öfverlämnats till regeringen.

— Kommer meddelande att Kina öfverlämnat sitt i försönlig ton hållna svar på Rysslands ultimatum. — Framlägger engelska premiärministern vetobillen i underhuset.

22 febr. Firar Göteborgs Handelsförening sin 250-åriga tillvaro. — Meddelas att ryska sändebudet i Peking uttalat sin tillfredsställelse med Kinas svar på ryska noten. — Från Moskva meddelas att sedan senator Garin nu avslutat sin revision rörande försörjningsringarna inom ryska armén, kejsaren befallt att 2 generaler, 51 andra officerare och 8 af intendenturpersonalen ställas inför krigsrätt.

23 febr. Begynner den stora idrotts- och skytteveckan i Umeå. — Aflider franske krigsministern general Bran.

24 febr. Svar lavinolycka i byn Aibye i Kaukasus. 18 personer omkomma. — Stor kongregationsdebatt i franska deputeradekammaren: regeringen erhåller knapp majoritet, hvarför det synes möjligt att den kommer att inlämna sin afskedsansökan.

25 febr. Inviges Svenska kyrkan i London. — Ministern för Island, Björn Jonsson, inger telegrafiskt sin afskedsansökan till danske konungen.

INNEHÅLL

Axel Herrlin. — Svenska bilder. — Brokigt utomlandsnytt. — Vinteridrott i Sverige. — Hedersgåfva till den furstlige kavalleri-inspektören. — Handelsföreningen i Göteborg 1661-1911. — Den nya svenska kyrkan i London. — En flodhästjakt på Hvita Nilen. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.

Redaktionen af HVAR 8 DAG ansvarar för emottagna manuskript endast om 20 öre i frimärken åtfölja desamma.

Manuskript läsas i tur med förut inkomna och honoreras omedelbart efter införande.